

Otte og Halvfjerdsfindstyvende Møde.

Lørdag den 18de April Kl. 1½.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Indenrigsministeren har jeg til Omdeling blandt Thingets Medlemmer modtaget Exemplarer af den under 3die denne Maaned stadfæstede Lov, indeholdende Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

Fra Justitsministeren har jeg til Omdeling blandt Thingets Medlemmer ligeledes modtaget Exemplarer af Lov om yderligere Udsættelse af Revisionen af Loven af 19de Januar 1863 om Lønningstillæg for forskellige paa Island ansatte Embedsmænd. Omdelingen har fundet Sted.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: „Forflag til Lov om Værnepligt“.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2594 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet. Sagen i dens Heelhed sattes under Forhandling.

Justitsministeren: Under denne Sags anden Behandling blev jeg opfordret til at tage forskellige Punkter under Overveielse, og det første, jeg i saa Henseende gav, har jeg oplyst. Det første Punkt var det Spørgsmaal, som den ærede 2den Landstingsmand for Njøbenhavn (Krieger) bragte paa Bane, nemlig om ikke Hensynet til Loven om Søværnets Ordning vilde kunne modtvere nogle Forandringer i Værnepligtsloven, saaledes som den nu foreligger. Efter den Skikkelse, som Værnepligtslovens § 4 og endvidere dens § 15 fik ved forrige Behandling her i dette Thing — hvilket er den Skikkelse, som jeg ubetinget og navnlig

paa Grund af, at mine ærede Collegaer, Frigs- og Marineministeren, lægge Vægt derpaa, maatte foretrække — er der imidlertid efter min For- mening ingen Anledning til af Hensyn til Loven om Søværnets Ordning at gjøre Forandringer i denne Lov, saaledes som den nu foreligger, og jeg har altsaa ikke fundet mig foranlediget til at stille noget Endringsforslag i denne Ret- ning. — Der blev endvidere af den samme ærede Landstingsmand gjort opmærksom paa, at Affattelsen af Lovudkastets § 33 kunde trænge til en Afstilling, idet nemlig den Bestemmelse, at „det indkaldte befarnede Mandstab gives Underholdningspenge fra den Dag, paa hvilken det er bekendtgjort, hvilket Mandstab der skal ind- kaldes“, for det første forekom ham at være mindre godt Danst og for det andet syntes ham at tiltrænge en Bestemmelse om, hvorvidt denne Dag skulde regnes med eller ikke. Jeg har heller ikke med Hensyn til denne Bemærk- ning fundet mig foranlediget til at stille noget Endringsforslag, idet den nu foreliggende Af- fattelse ligefrem er gaaet over i Lovforslaget fra Værnepligtsloven af 2den Marts 1861. Lovforslaget er jo, som det høie Thing vil have lagt Mærke til, væsentlig kun en Codifi- cation af de ældre Bestemmelser, og i det trediesidste Stykke af § 24 i den nævnte Lov vil man finde en lignende Bestemmelse, idet der staaer: „Det saaledes indkaldte befarnede Mand- stab gives Underholdningspenge fra 1ste Marts“. Der findes altsaa den samme Ben- ding i Sproget. At det nu hedder, at Under- holdningspenge gives fra „den Dag, paa hvil- ken det er bekendtgjort, hvilket Mandstab der skal indkaldes“, istedetfor at tidligere „den 1ste Marts“ udtrykkelig var nævnt, kan jo ikke gjøre den rette Forstaaelse tvivlsom. Der har nu i saa Henseende udviklet sig den Praxis, at Dagen regnes med. — Endelig blev der af den ærede Landstingsmand gjort opmærk- som paa, at vi ikke havde to Begreber „fuld- kommen tjenestedygtig“ og „tjenestedygtig“, men kun Begrebet „tjenestedygtig“. Jeg ind- rømmer, at det virkelig forholder sig saa; men